

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

NR. 9 - 52. ÅRGANG

5. MAJ 1952

Indhold:

Lønforliget	109
Nordisk nyt — Norge	110
Sikringen af overgangsstationer fra dobbelt- til enkelt-sporet bane	111
Trafikminister Victor Larsen ...	112
Fra medlemskredsen	112
Resultatet af lønforhandlingerne	113
Lovforslaget fremsat af finans- ministeren	117
Danske Statsbaners feriehjem »Knudshoved«	119
Besøg af engelske jernbanemænd	120
Under DLF	120
Tak	120
Guldbryllup	120
Personalialia	120
Nye adresser	120

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarhavende)
K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:

Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. 7269.
Kontortid 10—16.
Postkonto 20541.

Frederiksberg Bogtrykkeri,
Howitzvej 49.

Lønforliget.

Lørdag den 19. april opnåedes der enighed mellem finansminister Thorkil Kristensen og de tre centralorganisationer: Danske Statsembedsmænds Samraad, Centralorganisation I og II og Danmarks Lærerforening om en lønftale for de to kommende finansår.

Aftalen denne gang omfatter ikke alene deklasseringen eller det midlertidige løntillæg, men tillige den gennem længere tid omdiskuterede lønnivellering af de mellemste og højeste lønklasser. Som ventet ville det sidste problem blive draget med ind i forhandlingerne, uanset om nivelleringsudvalget endnu ikke havde afsluttet sit arbejde og fremsat noget forslag.

Fra organisationerne var der til gengæld tilgået dette udvalg et fællesforslag, der tog hensyn til alle parter, idet forslaget gik ud på en omregning af indtil 14 reguleringstillægsportioner, således, at de laveste satser forhøjedes fra 120 kr. og 132 kr. til henholdsvis 132 kr. og 144 kr. og de følgende gradvis forøgedes, indtil højeste sats, der hidtil var 192 kr., ændredes til 396 kr. For ugifte og samgifte var der foreslået fuldt reguleringstillæg, og pensionister skulle have sædvanlig andel i de foreslåede forhøjelser. I dette forslag var der således taget hensyn til såvel nivellering som deklassering, men kun for perioden indtil 1. april 1952. Det midlertidige løntillægs størrelse fra denne dato kunne der selvsagt ikke tages stilling til før efter afslutningen af overenskomstforhandlingerne for arbejderne i privatindustrien.

Men uanset fremsendelsen af dette forslag forblev nivelleringsudvalget dog tavs og var det stadig, da organisationerne blev indkaldt til forhandling den 8. april hos finansministeren.

Forhandlingerne hos ministeren måtte derfor — hvad organisationerne også var enige om — finde sted på grundlag af det allerede udarbejdede forslag, der var anslået til at ville koste ca. 70 mill. kr., og på et krav om en forøgelse af det midlertidige løntillæg på 2 portioner. Arbejdernes lønstigning pr. 1. april i år lå på 6—8 øre i timen, hvilket svarer til en forhøjelse på ca. 1½ portion.

Finansministeren fandt imidlertid forslaget for vidtgående og ville i første omgang kun acceptere en overenskomst, der gav tjenestemændene dækning for det samme beløb, som det arbejderne havde opnået ved forligsmandsforslaget 1952, og tillige en delvis udligning af nivelleringen. Det sidste ønskede finansministeren til gengæld at afvikle over en to-årig periode, således at en del af de fjorten portioner, reguleringstillægget er steget med siden 1946, blev omregnet pr. 1. april i år, og yderligere et antal omregnet fra 1. april 1953. Fra samme dato skulle deklasseringen yderligere afhjælpes ved tillæg af en reguleringstillægsportion til det midlertidige løntillæg. Alle i forslaget omhandlede portioner skulle beregnes på 3 procent basis, og det loft, der siden 1949 har været gældende for det midlertidige løntillæg, skulle fjernes. Udgifterne hertil var for 1952 anslået til 35 mill. kr. og for 1953 til 21,7 mill. kr. Fjernelsen af loftet koster 1 mill. kr., omregning af en reguleringstillægsportion til

Norge

Traktortjeneste i Norge.

I Norge står man overfor en om-lægning fra lokomotiv- til traktor-drift i rangertjenesten og dette giver blandt Norsk Lokomotivmandsforbunds medlemmer anledning til frygt og for den sags skyld også bitterhed overfor denne udvikling, som man føler sig direkte truet af.

Reaktionen er helt naturlig, fordi rangertjenesten altid har været udført af lokomotivpersonale, og om-lægningen overflødiggör ikke rangeringen — tværtimod.

Forholdene fortøner sig langt fra godt for det lokomotivpersonale, der i dag udfører rangerarbejdet, hvis andre skal overtage deres hverv.

Det er denne udvikling, som må undgås. Fra forbundets side er overfor administrationen præciseret, at lokomotivpersonalet vil medvirke til den mest rationelle udførelse af rangertjenesten, og at man intet har imod, at lokomotivfyrbødere anvendes til traktortjeneste på steder, hvor der er stationeret lokomotivpersonale.

Lokomotivførertjenesten er nu engang så vigtig og krævende, at der overhovedet ikke kan blive tale om at sætte nogen til at køre på grundlag af en teoretisk oplæring. Den teoretiske viden er et nødvendigt hjælpemiddel, men denne må kombineres med en årelang praktisk oplæring og øvelse på lokomotivet, i sikkerhedstjeneste, i maskinbehandling osv.

Ved elektrificeringens udvidelse og hermed også udvidelse af eenmandsbetjeningen bliver der et stadigt vanskeligere problem med at give lokomotivfyrbødere den tilstrækkelige praktiske oplæring, og skal der nu ske udskiftning i rangertjenesten, er der grund til at spørge, hvorledes det fremtidig skal blive muligt at give dem den praktiske oplæring, før de sættes til selvstændig lokomotivførertjeneste.

Spørgsmålet er så vigtigt, at det går frem for andre hensyn, og vi har også grund til at tro, at administrationen har opmærksomheden henvendt på den side af sagen.

(Lokomotivmands Tidende).

procentbasis koster 2,35 mill. kr., og hver portion regulerings-tillæg på procentbasis koster 12,3 mill. kr.

Organisationerne kunne ikke give deres tilslutning hertil. En af de væsentligste anker mod forslaget var fordelingen af pengene på lønningsklasserne. Når der blev givet til nivel-lingen, ud over hvad der blev ydet i det midlertidige løntillæg — uanset om det var hel eller delvis kompensation — måtte tilsvarende være tilfældet for deklasseringen. Denne afklaredes nemlig heller ikke ved en forøgelse af tjenestemændenes lønninger på basis af det sidste forligsforslag i det private erhverv, da arbejderne herudover gennem årene har opnået en yderligere lønforbedring bl. a. ved hjælp af den såkaldte løftepara-graf.

Indenfor centralorganisationerne fandt man det formålstjenligt at opnå forlig med finansministeren og undgå, at lønsagen indgik i den almindelige økonomiske debat på rigsdagen. Nyt forslag blev derfor udarbejdet, og under forhandlingerne med ministeren den 19. april lykkedes det at få yderligere et antal mill. kroner bevilget, og der opnåedes enighed om det forslag, vi nærmere redegør for inde i bladet.

For de ugifte fremsatte organisationerne forslag om regule-ringstillæg som til forsørgere uanset alder. Men selvom man under forhandlingerne søgte at opnå tilslutning til blot en ned-sættelse af den eksisterende grænse på 30 år, ville ministeren ikke ændre ved det bestående, men indvilligede dog i, at også de omregnede portioner blev udbetalt til ugifte over 30 år med det fulde beløb. Herved opnår de en procentvis større lønfor-bedring.

Samgifte tjenestemænd får ligeledes en lønmæssig forbed-ring; den højstlønnede får fremtidig det fulde midlertidige- og særlige tillæg, medens den lavestlønnede af samgifte tjene-stemænd får samme tillæg som ugifte under 30 år. Pensionister får som hidtil 70 pct. af det midlertidige tillæg, men da portio-nerne er forhøjet, betyder det for dem også en forhøjelse, for-uden den der fremkommer ved forøgelsen af portionerne. Ho-norarerne skal fremtidig reguleres med 5 pct. for hver 3 portio-ner, reguleringstillæget ændres op eller ned. Det betyder, at der pr. 1. april sker en forhøjelse på 10 pct. Da de honorarer, vore medlemmer oppebærer, allerede er automatisk reguleret efter finanslovhonorarerne, vil det sige, at de fra 1. april skal udbe-tales efter 75 pct. mod hidtil 65 pct. Bestillingstillægene, som bl. a. oppebæres af lokomotivførerne i elektrokontrollen, søges efter tilsvarende regler forhøjet med udgangspunkt i tillægenes størrelse pr. april 1946. Om ferieudvalget blev det besluttet, at det snarest skal genoptage arbejdet med henblik på en à jour-føring af tjenestemændenes ferieforhold på baggrund af de for arbejderne nu gældende regler.

Fuld dækning for såvel nivelleringen som deklasseringen, når udviklingen i hele den nuværende lønningsperiode tages i betragtning, fik vi ikke, men et stykke på vejen kom vi trods alt. Der er grund til at fremhæve det fremskridt, der ligger i, at begge de problemér tjenestemandorganisationerne havde ind-lagt i deres forslag blev genstand for forhandling og fik sin løs-ning, omend den kun blev delvis.

Sikring af overgangsstationer fra dobbelt- til enkelt-sporet bane

Før og ikke mindst efter den alvorlige katastrofe ved Brørup har det lokomotivpersonale, der gør tjeneste på de strækninger, hvor dobbelt- og enkeltspor mødes, været utrygt, fordi sikringsanlæggene på overgangsstationerne ikke er tidssvarende nok og sikre mod fejlpositioner fra stationspersonalets side. Den triste ulykke, der krævede en ung lokomotivfyrbøders liv og de senere episoder har fremkaldt en usikkerhed, som ingen har kunnet været tjent med.

Foreningens hovedbestyrelse rettede da også en henvendelse til Generaldirektoratet med anmodning om, at der snarest blev truffet foranstaltninger til en effektiv sikring imod, at tilsvarende ulykker kan indtræffe. Da det måtte forudses, at etablering af dobbeltspor på de pågældende strækninger ikke kunne gennemføres indenfor en overskuelig fremtid, stillede hovedbestyrelsen forslag om, at indtil sådanne forbedringer var gennemført, blev der givet lokomotivføreren underretning om toggangen på overgangsstationerne fra dobbelt- til enkeltsporet bane. Vel vidende, at denne ordning kunne medføre nogen forsinkelse i toggangen, fordi f. eks. ellers gennemkørende tog nu måtte standse på overgangsstationerne, og at den fuldkomne sikkerhed ikke blev opnået herved, fandt man fremgangsmåden antagelig ud fra den kendsgerning, at den vagthavende på stationen under alle forhold skulle ud til toget, og kontakten med lokomotivføreren kunne medvirke til, at stationsbestyreren ikke foretog dispositioner i lighed med, hvad tilfældet var hin skæbnesvangre nat på Brørup station. En anden udvej var at fjerne gennemkørselsarmen fra hovedsignalet for indkørsel, således at dette i fremtiden kun kunne vise signal nr. 2 »Kør«, hvorfor stationsbestyreren fra stationen må vise håndsignal nr. 84 »Kør igennem« for normalt gennemkørende tog.

Disse foranstaltninger var kun tænkt som en udvej i en nødsituation og som en foreløbig ordning, indtil det ret omfattende arbejde med installation af et nyt sikringsanlæg eller etablering af dobbeltspor var gennemført. Og de giver naturligvis ikke den fuldkomne sikkerhed mod, at tilsvarende ulykker kan indtræffe, men det er trods alt en større sikkerhed end den nuværende, og det ville uden tvivl betyde større tryghedsfølelse hos lokomotivpersonalet.

Generaldirektoratet, der naturligvis dybt beklager den alvorlige ulykke ved Brørup og godt forstår lokomotivpersonalets reaktion, kan imidlertid ikke se, at det fra foreningen foreslåede skulle være en forbedring, fordi lokomotivpersonalet kun i de færreste tilfælde har mulighed for at afgøre med sikkerhed, om de tog, der mødes på den dobbeltsporede strækning, kommer fra den enkeltsporede strækning. Lokomotivføreren, mener Generaldirektoratet, vil derfor kun i ringe grad være i stand til at kontrollere rigtigheden af de underret-

ninger, han modtager, hvorfor han stadig er henvist til at stole på, at de af stationsbestyreren givne oplysninger er rigtige. Ved den omhandlede ordning ville man således — som forudsat af foreningen — ikke opnå at få ansvaret fordelt på flere endnu, men det ville som hidtil kun komme til at hvile på stationsbestyreren.

Da lokomotivføreren som nævnt ville være nødt til at stole på stationsbestyreren på overgangsstationerne, kan en signalmæssig tilkendegivelse ikke umiddelbart anses for mere usikker end en skriftlig eller mundtlig underretning til toget. Generaldirektoratet erindrer i denne forbindelse om, at ved forlægning eller bortfald af togoverhaling får det overhalende tog heller ingen underretning, men lokomotivføreren er alene henvist til at stole på de givne signaler.

Vi er for så vidt ikke uenige med Generaldirektoratet i de fremsatte synspunkter, men vi gør opmærksom på, at vort forslag alene byggede på en midlertidig ordning og på erfaringerne netop fra Brørup-ulykken. Stationsbestyreren på Brørup station blev som bekendt opmærksom på fejlpositionen i det øjeblik, toget passerede stationen. Skulle han have været fremme på perronen enten for at give lokomotivfører en skriftlig eller mundtlig underretning om toggangen eller for at vise signal nr. 84, var ulykken temmelig sikkert blevet afværget.

Men et bedre sikringsanlæg er naturligvis at foretrække, og det er derfor med glæde, vi har modtaget Generaldirektoratets meddelelse om, at der inden køreplansskiftet den 18. maj d. å. vil blive etableret udkørselssignal med automatisk stopfald på Brørup og Arden stationer, der er de eneste overgangsstationer mellem enkelt- og dobbeltspor, som ikke allerede er forsynet med udkørselssignal. Endvidere vil Ellidshøj station blive forsynet med udkørselssignal med automatisk stopfald inden ibrugtagningen af 2. spor Svenstrup J.—Ellidshøj.

Denne udbygning af sikkerhedssystemet hilses af lokomotivpersonalet med tilfredshed og taknemlighed. Selv om det ikke er det fuldkomne, betyder det overordentlig meget for de mænd, der står på maskinen eller i motorvognens førerrum, at signal-systemet er så effektivt som vel muligt. Selv den mest hårdføre lokomotivmand har lidt under den usikkerhed, der har eksisteret ved disse stationer. Som en lokomotivfører gav udtryk for overfor foreningens formand: »Jeg har aldrig i de mange år, jeg har forrettet tjeneste, mærket noget til nerven, men når jeg under de nuværende forhold efter ulykken ved Brørup og andre episoder kører ind på de enkeltsporede strækninger, hvor overgangsstationen ikke har det moderne signalanlæg, har jeg en utryghedsfølelse i kroppen, der slider voldsomt på mig«. Og således er der faktisk mange, der har haft det, og ikke mindst de ser hen til den dag, hvor forholdene bliver forbedret.

Trafikminister Victor Larsen

Torsdag den 24. april afgik trafikministeren, Victor Larsen, ved døden kun 62 år gammel. Et par uger før blev han indlagt på Sankt Lucas Stiftelsen for en galdestenslidelse, men det viste sig, at sygdommen var af langt alvorligere og uhelbredelig karakter.

Som søn af mejeribestyrer Christen Larsen blev Victor Larsen født i Nørre Alslev. Han tog præliminæreksamen og læste senere til lærer på Konstrup seminarium. Efter en del år som lærer i København, overtog han sin svigerfaders gård »Steffensminde« på Nordfalster, og her grundlagde han sin politiske løbebane. Foruden at være medlem af Kippinge-Brarup sogneråd og dets formand fra 1931—33, kom han tillige i amtsrådet og beklædte forskellige formandsposter, bl. a. for sukkerfabriken i Nykøbing F.

Som konservativ repræsentant blev han i 1934 medlem af rigsdagen, hvor han blev sit partis repræsentant i finansudvalget. I 1939 blev han medlem af partibestyrelsen, og i 1950 fik Victor Larsen overdraget posten som Minister for offentlige Arbejder.

Trafikminister Victor Larsen var et hjertens godt menneske og af en humørfyldt natur, der spredte glæde og livsmod overalt, hvor han kom frem. Han fulgte med stor interesse trafikforholdene her i landet og stillede sig altid velvillig overfor en drøftelse af problemerne, hvad enten de var af større eller mindre karakter. Forhandlingsviljen hos ham var stor, og han satte retfærdigheden i højsædet.

Fra **MEDLEMSKREDSSEN**

Kendingssignal og krydsning

Ifølge reglement »SIR's grundbestemmelser for lokomotiver og disses førere vil, hvor intet særligt er anført, samme være gældende også for motorvogne og disses førere«. Signal nr. 63 »Almindeligt kendingssignal« — natsignal — er: hvidt lys på lokomotivet. I instruksen hedder det, at lokomotivføreren er ansvarlig for, at toget fører det foreskrevne kendingssignal. Det var forskriften; men hvordan med at efterkomme den? Lad os tage med lyntog, tog 65, fra Hobro til Aalborg. Her er dobbeltspor Hb—Ad, enkeltspor Ad—Sn og igen dobbeltspor Sn—Limfj.broen. Altså en strækning, hvor der i lighed med Fredericia—Esbjerg skal passes nøje på med krydsninger, og hvor det kan gå galt, jfr. ulykken ved Brørup.

På søgnedage (ved midnat og altså i mørke) løber planmæssigt et motortog, tog 992, forbi tog 65 på dobbeltspor mellem Hb og Ad. Søndag aften krydser tog 65 i stedet et tog 1992 i Skørping, altså på enkeltspor strk. Kendingssignal nr. 63 i mørke, den såkaldte forlanterne eller projektør kan, når den fra motorvogn lyser med fuld styrke, virke blændende på fører af modgående tog. For at undgå dette og af misforstået hensynsfuldhed er det ved at blive praksis, at føreren af f. eks. tog 1992 under krydsning på Sø st. ikke dæmper lys ned i forlanterne, men helt slukker den, mens tog 65 løber forbi. Det samme sker oftest også i Holsted, når tog 392 holder der for at krydse tog 92, lyntoget Vesterhavet.

Ligesom et daglyssignal intet signal er uden lys, er et kendingssignal (nr. 63 — nat) heller intet signal og ingen kending, når lyset mangler. Det er altså i direkte modstrid med SIR, at et tog i mørke mangler kendingssignal, og det er tilmed højst ubehageligt og dårligt vejledende for den fører af lyntog, der nærmer sig krydsningsst. på enkeltsp. bane for signal nr. 3 — Kør igennem — og ikke kan se det krydsende tog før på 2—3 vognlængders afstand, blot fordi det modgående tog totalt mangler det foreskrevne kendingssignal (på halv-mørk landstation).

Et tog fremført af damploko slukker ikke forlanterne under krydsning; der kommer røg op af skorsten, lidt damp ud hist og her, det hele bidrager til at gøre et sådant tog synligt på langt længere afstand. Jeg har været ude for i usigtbart vejr at komme en »mørk« motorvogn så nær som blot en vognlængde, før den blev synlig. Har været ude for en søndag aften, hvor jeg altså med tog 65 planmæssigt krydser tog 1992 i Sø — tog 65 var væsentligt forsinket — at jeg kom ind på Sø st. for signal kør igennem, men uden at finde noget tog 1992 og uden at være underrettet om, at 1992 var løbet forbi tog 65 på dobbeltspor mellem Hb og Ad.

Kører man ind på Sø st. med fuld hastighed, og det krydsende tog ikke er der, er man ilde faren. Jeg har været ude for en endnu værre situation, og jeg må derfor bede kollegerne om i sikkerhedens interesse at »føre forskriftsmæssigt kendingssignal« på krydsningsstation. Det er alt for farligt at løbe igennem en krydsningsst., hvis det krydsende tog mangler, og det bliver ikke indenfor stationsgrænsen, man standser et lyntog for fuld hastighed, der har signal: Kør igennem, og først midt på st. opdager faresituationen. — Der må lys i lygten!

Kristian Pedersen,
lokofører, Ar.

At lokomotivføreren skal kende sit signalreglement og også gør det, kan der ingen diskussion være om. Nedblænding af lyset i frontlanterne må alene ses som den hensynsfuldhed det er overfor lokomotivføreren i et modgående tog for ikke at forringe sigtbarheden fra dette, men fuldstændig slukning af frontlanterne må naturligvis ikke finde sted.

Red.

Resultatet af lønforhandlingerne

Den overenskomst, der er truffet mellem finansministeren og de fire centralorganisationer for finansårene 1952/53 og 1953/54, indeholder følgende punkter:

1) Det midlertidige løntillæg ydes i 1952/53 med 8 portioner i stedet for som nu med 6 portioner. Samtidig sker der for pensionsgivende lønninger under 5400 kr. en forhøjelse af de hidtidige portioners størrelse, idet portionerne for pensionsgivende lønninger mellem 1500—2999 kr. forhøjes til 132 kr., og portionerne i lønintervallet 3000—4499 kr. til 144 kr. For pensionsgivende lønninger på 4500 kr. og derover udgør portionerne 3 % af den pensionsgivende lønning, dog mindst 162 kr. Den hidtidige begrænsning af det midlertidige løntillæg til højst 1500 kr. (»Løftet«) bortfalder samtidig. Fra april 1953 forhøjes tillægget med yderligere en portion, der beregnes som anført.

2) Til imødegåelse af den stedfundne nivellering ydes der tjenestemændene et nyt særligt tillæg, der fremkommer ved omregning for finansåret 1952/53 af 4 ordinære reguleringstillægsportioner til en skala, der pr. portion stort set svarer til 3 % af den pensionsgivende lønning, dog mindst 120 kr. For finansåret 1953/54 sker der omregning på det anførte grundlag af yderligere 5 reguleringstillægsportioner.

3) For ugifte tjenestemænd beregnes såvel det midlertidige løntillæg som det foran omhandlede særlige tillæg med to trediedele til ugifte under 30 år. Ugifte over 30 år oppebærer som hidtil det midlertidige løntillæg med samme beløb som forsørgere, medens det særlige tillæg for så vidt angår denne gruppe af ikke-forsørgere beregnes som forskellen mellem det i pkt. 2 angivne og to tredie-

dele af en hidtidig ordinær portion.

Dette betyder, at ugifte over 30 år får alle omregnede portioner, herunder de midlertidige, fuldt ud.

4) Den højestlønnede af sam- ugifte tjenestemænd oppebærer såvel det midlertidige løntillæg som det særlige tillæg med det fulde beløb for forsørgere, medens den lavestlønnede oppebærer to trediedele af tillæggene for forsørgere.

5) Pensionisterne oppebærer som hidtil 70 % af det midlertidige tillæg, medens det særlige tillæg ydes efter samme regler som for tjenestemænd.

6) Procenttillægget til finanslovhonorarerne forhøjes pr. 1. april 1952 med 10 % til 75 %. Samtidig søges gennemført en automatisk regulering af tillægget.

7) Der søges gennemført en

særlig dyrtidsregulering af tjenestemændenes bestillingstillæg med 1. april 1946 som udgangspunkt.

8) Under hensyn til arbejds- overenskomstens udvidelse af ferieretten genoptages arbejdet i ferieudvalget.

Med denne overenskomst bliver der føjet endnu et tillæg til de i forvejen mange lønningsdele, tjenestemandslønningerne består af.

Pensionsgivende lønninger over 4000 kr. oppebærer i fremtiden et særligt tillæg, der fremkommer ved de omregnede portioner fra reguleringstillægget. Størrelsen af portionerne i de forskellige tillæg varierer noget fra hinanden på grund af 3 pct. beregningen, den særlige skala for det nye tillæg og forhøjelsen af de tre laveste portioner i det midlertidige løntillæg. I tabel 1 fin-

Tabel 1.

Lønningsklasse med alderstillæg	Pensionsgivende lønning	alm. reguler. tillægsportion	portioner i det særlige tillæg	Størrelsen af	
				portioner ved 3 % beregn. af pensgl. De hidt. portioner i det midlertidige løntillæg for lønninger over 4000 kr.	portioner i midlert. løntillæg
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
6. grundløn	6360	144	187,50	190,80	190,80
1. alderstillæg	6720	144	202,50	201,60	201,60
2. "	7080	144	217,50	212,40	212,40
7. grundløn	4980	132	142,50	149,40	162,00
1. alderstillæg	5580	132	172,50	167,40	167,40
2. "	6060	144	187,50	181,80	181,80
11. grundløn	4260	120	127,50	127,80	144,00
1. alderstillæg	4680	132	142,50	140,40	162,00
2. "	5220	132	157,50	156,60	162,00
12. grundløn	4140	120	127,50	124,20	144,00
1. alderstillæg	4500	132	142,50	135,00	162,00
2. "	4860	132	142,50	145,80	162,00
13. grundløn	3900	120			144,00
1. alderstillæg	4200	120	127,50	126,00	144,00
2. "	4380	120	127,50	131,40	144,00
14. grundløn	3360	120			144,00
1. alderstillæg	3510	120			144,00
2. "	3660	120			144,00
3. "	3810	120			144,00

Tabel 2.

Lønningsklasse med alderstillæg	Midlertidigt løntillæg indtil 31. marts 1952		Midlertidigt løntillæg fra 1. april 1952		Midlertidigt løntillæg fra 1. april 1953	
	gifte, over 30 år	ugifte, under 30 år	gifte, over 30 år	ugifte, under 30 år	gifte, over 30 år	ugifte, under 30 år
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
6. grundløn	1144,80	763,20	1526,40	1017,60	1717,20	1144,80
1. alderstillæg	1209,60	806,40	1612,80	1075,20	1814,40	1209,60
2. „	1274,40	849,60	1699,20	1132,80	1911,60	1274,40
7. grundløn	896,40	597,60	1296,00	864,00	1458,00	972,00
1. alderstillæg	1004,40	669,60	1339,20	892,80	1506,60	1004,40
2. „	1090,80	727,20	1454,40	969,60	1636,20	1090,80
11. grundløn	766,80	511,20	1152,00	768,00	1296,00	864,00
1. alderstillæg	842,40	561,60	1296,00	864,00	1458,00	972,00
2. „	939,60	626,40	1296,00	864,00	1458,00	972,00
12. grundløn	745,20	496,80	1152,00	768,00	1296,00	864,00
1. alderstillæg	810,00	540,00	1296,00	864,00	1458,00	972,00
2. „	874,80	583,20	1296,00	864,00	1458,00	972,00
13. grundløn	720,00	480,00	1152,00	768,00	1296,00	864,00
1. alderstillæg	756,00	504,00	1152,00	768,00	1296,00	864,00
2. „	788,40	525,60	1152,00	768,00	1296,00	864,00
14. grundløn	720,00	480,00	1152,00	768,00	1296,00	864,00
1. alderstillæg	720,00	480,00	1152,00	768,00	1296,00	864,00
2. „	720,00	480,00	1152,00	768,00	1296,00	864,00
3. „	720,00	480,00	1152,00	768,00	1296,00	864,00

Tabel 3.

Lønningsklasse med alderstillæg	Samlet stigning i det midlertidige løntillæg fra 1/4 1952		Samlet stigning i det midlertidige løntillæg fra 1/4 1953	
	gifte, over 30 år	ugifte, under 30 år	gifte, over 30 år	ugifte, under 30 år
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
6. grundløn	381,60	254,40	572,40	381,60
1. alderstillæg	403,20	268,80	604,80	403,20
2. „	424,80	283,20	637,20	424,80
7. grundløn	399,60	266,40	561,60	374,40
1. alderstillæg	334,80	223,20	502,20	334,80
2. „	363,60	242,40	545,40	363,60
11. grundløn	385,20	256,80	529,20	352,80
1. alderstillæg	453,60	302,40	615,60	410,40
2. „	356,40	237,60	518,40	345,60
12. grundløn	406,80	271,20	550,80	367,20
1. alderstillæg	486,00	324,00	648,00	432,00
2. „	421,20	280,80	583,20	388,80
13. grundløn	432,00	288,00	576,00	384,00
1. alderstillæg	396,00	264,00	540,00	360,00
2. „	363,60	242,40	507,60	338,40
14. grundløn	432,00	288,00	576,00	384,00
1. alderstillæg	432,00	288,00	576,00	384,00
2. „	432,00	288,00	576,00	384,00
3. „	432,00	288,00	576,00	384,00

des de fire forskellige størrelser af portioner for de lønningsklasser, hvori vore medlemmer er placeret.

Det midlertidige løntillæg.

Fra 1. april 1952 vil dette tillæg, der hidtil har bestået af 6 portioner reguleringstillæg på procentbasis, blive forøget med yderligere 2 portioner. Samtidig forhøjes de 3 laveste satser på 120 kr., 132 kr. og 144 kr. til henholdsvis 132 kr., 144 kr. og 162 kr. for samtlige 8 portioner. Hermed opnås der foruden stigningen på de 2 nye portioner, tillige en stigning på grund af forskellen mellem de tidligere satser og de fremtidige. Fra 1. april 1953 forhøjes tillægget fra 8 til 9 portioner, ligeledes på procentbasis med de 3 mindste satser som ovenfor anført.

Til sammenligning er der i tabel 2 anført, hvor stort tillægget var indtil 31. marts d. å., og hvad det udgør pr. 1. april 1952 og 1. april 1953. Tabel 3 viser den samlede stigning i tillægget for indeværende og det følgende finansår.

Det særlige tillæg.

Foruden de 9 omregnede portioner, der henhører under det midlertidige løntillæg, vil der indenfor den 2-årige periode yderligere blive omregnet 9 portioner (de 9 første af de 14 reguleringstillægsportioner, der er kommet til siden 1946), nemlig 4 pr. 1. april d. å. og 5 fra 1. april 1953. Til disse portioner anvendes der en anden skala, end den der lægges til grund for de almindelige reguleringstillægsportioner, og den der lægges til grund for portionerne i det midlertidige løntillæg. Der fremkommer derfor nogle andre størrelser af portionerne, der dog i det væsentligste svarer til 3 pct. af den pensionsgivende lønning. Denne fremgangsmåde er alene valgt for at lette de mange udregninger i lønningskontorerne og

simplificere udregningen. Det bør bemærkes, at det særlige tillæg kun får indflydelse på pensionsgivende lønninger på over 4000 kr. Den lønstigning, der opnås ved de 4 og de 5 omregnede portioner for de enkelte lønklasser, er vist i tabel 4.

De ugifte og samgifte.

Af det midlertidige løntillæg har de ugifte over 30 år hidtil oppebåret samme beløb som forsørgere. Alle bestræbelser for at få dette til at gælde alle ugifte strandede under forhandlingerne hos finansministeren, der til gengæld stillede sig velvillig overfor at bibeholde den nugældende ordning ikke alene for det midlertidige tillæg, men også for de portioner, der omregnes og henlægges under det særlige tillæg. Herved opnår de ugifte over 30 år en procentvis større lønforbedring, idet der for deres vedkommende ikke alene sker en stigning i det midlertidige tillæg på ialt 3 portioner og et tillæg på 9 omregnede portioner, men da de af disse 9 portioner hidtil kun har oppebåret $\frac{2}{3}$, sker der, for deres vedkommende, tillige en lønforbedring i forskellen mellem de $\frac{2}{3}$ og det fulde beløb.

Også for den eksisterende uretfærdighed mod samgifte tjenestemænd og ud fra samme princip som for de ugifte — lige løn for lige arbejde — henstillede organisationerne til ministeren, at det fulde beløb af begge tillæg blev udbetalt til samgifte tjenestemænd. Resultatet blev, at den højstlønnede får det fulde midlertidige- og særlige tillæg, medens den lavestlønnede af samgifte tjenestemænd får samme tillæg som ugifte under 30 år.

Hvor stor er den samlede lønstigning.

Af tabel 5 fremgår det, hvor stor en årlig lønstigning vore medlemmer opnår ved den nye

Tabel 4.

Lønningsklasse med alderstillæg	4 portioner omregnet Udbetales fra $\frac{1}{4}$ 1952			5 portioner omregnet Udbetales fra $\frac{1}{4}$ 1953		
	gifte	ugifte over 30 år	ugifte under 30 år	gifte	ugifte over 30 år	ugifte under 30 år
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
6. grundløn	174,00	366,00	116,00	217,50	457,50	145,00
1. alderstillæg	234,00	426,00	156,00	292,50	532,50	195,00
2. „	294,00	486,00	196,00	367,50	607,50	245,00
7. grundløn	42,00	218,00	28,00	52,50	272,50	35,00
1. alderstillæg	162,00	338,00	108,00	202,50	422,50	135,00
2. „	174,00	366,00	116,00	217,50	457,50	145,00
11. grundløn	30,00	190,00	20,00	37,50	237,50	25,00
1. alderstillæg	42,00	218,00	28,00	52,50	272,50	35,00
2. „	102,00	278,00	68,00	127,50	347,50	85,00
12. grundløn	30,00	190,00	20,00	37,50	237,50	25,00
1. alderstillæg	42,00	218,00	28,00	52,50	272,50	35,00
2. „	42,00	218,00	28,00	52,50	272,50	35,00
13. grundløn						
1. alderstillæg	30,00	190,00	20,00	37,50	237,50	25,00
2. „	30,00	190,00	20,00	37,50	237,50	25,00

Tabel 5.

Lønningsklasse med alderstillæg	Samlet stigning fra $\frac{1}{4}$ 1952			Samlet stigning fra $\frac{1}{4}$ 1953		
	gifte	ugifte over 30 år	ugifte under 30 år	gifte	ugifte over 30 år	ugifte under 30 år
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
6. grundløn	555,60	747,60	370,40	963,90	1395,90	642,60
1. alderstillæg	637,20	829,20	424,80	1131,30	1563,30	754,20
2. „	718,80	910,80	479,20	1298,70	1730,70	865,80
7. grundløn	441,60	617,60	294,40	656,10	1052,10	437,40
1. alderstillæg	496,80	672,80	331,20	866,70	1262,70	577,80
2. „	537,60	729,60	358,40	936,90	1368,90	624,60
11. grundløn	415,20	575,20	276,80	596,70	956,70	397,80
1. alderstillæg	495,60	671,60	330,40	710,10	1106,10	473,40
2. „	458,40	634,40	305,60	747,90	1143,90	498,60
12. grundløn	436,80	596,80	291,20	618,30	978,30	412,20
1. alderstillæg	528,00	704,00	352,00	742,50	1138,50	495,00
2. „	463,20	639,20	308,80	677,70	1073,70	451,80
13. grundløn	432,00	432,00	288,00	576,00	576,00	384,00
1. alderstillæg	426,00	586,00	284,00	607,50	967,50	405,00
2. „	393,60	553,60	262,40	575,10	935,10	383,40
14. grundløn	432,00	432,00	288,00	576,00	576,00	384,00
1. alderstillæg	432,00	432,00	288,00	576,00	576,00	384,00
2. „	432,00	432,00	288,00	576,00	576,00	384,00
3. „	432,00	432,00	288,00	576,00	576,00	384,00

overenskomst pr. 1. april i år og pr. 1. april til næste år. I beløbene er indregnet såvel stigningen i det midlertidige løntillæg som stigningen i det særlige tillæg. Foranlediget af den forhøjelse, der fandt sted for størrelsen af portionerne i det midlertidige tillæg (for pensionsgivende lønninger mellem 3000—4499 fra 120 kr. til 144 kr. og for pensionsgivende lønninger over 4500 til mindst 162 kr.) vil nogle af lønklassernes mellemste løntrin pr. 1. april 1952 opnå en lidt større lønstigning end dem på slutløn, men hel eller delvis udligning heraf finder sted pr. 1. april 1953.

Pensionisterne.

Det aftales, at det midlertidige løntillæg tildeles pensionister med 70 pct. af det beløb, der ydes til en til pensionens størrelse svarende tjenestemandsløn. Det betyder en forhøjelse udover de 3 portioner i det midlertidige tillæg, idet der tidligere er gået ud fra portioner à 120 kr., nu bliver det portioner à 144 kr. for de fleste pensionister indenfor vore kategorier. Fra 1. april d. å. giver det en forhøjelse af den årlige pension på 302,40 kr. og fra 1. april 1953 en samlet årlig forhøjelse på 403,20 kr. Af det særlige tillæg får pensionisterne det fulde beløb, men det får først indvirkning på pensioner på over 4000 kr. i grundpension.

Honorarer og bestillingstillæg.

Finanslovhonorarerne skal fremtidig reguleres med 5 pct. for hver 3 portioner, reguleringstillægget ændres op eller ned. Da reguleringstillægget er steget med 6 portioner, siden honorarerne sidst blev forhøjet, betyder det, at der pr. 1. april d. å. sker en forhøjelse med 10 pct. fra 65 til 75 pct.

Dette får også betydning for de honorarer der oppebæres af vore medlemmer. Som bekendt har vi

truffet aftale med generaldirektoratet om, at kørelærerhonorarer m. v. fra 1. april 1951 skal ændres i takt med procenttillægget til finanslovhonorarerne efter en bestemt skala. Af foreningens lommebog side 70 fremgår det, hvor meget de enkelte honorarer udgør fra 1. april i år, det er beløbene ud for procentsats 75. Også depotforstanderhonorarerne stiger med 10 pct. fra denne dato.

Bestillingstillæggene, som har interesse for depotlederne i Elektrokontrollen, søges efter tilsvarende regler som for honorarerne forhøjet med udgangspunkt i tillæggenes størrelse pr. april 1946. Der vil for disse tillægs vedkommende antagelig blive tale om en forhøjelse på 35 pct.

Ferieudvalget.

I overenskomsten med finansministeren indgik også aftalen om, at ferieudvalget snarest skal genoptage sit arbejde. Den betænk-

ning, som udvalget for længst har udarbejdet men som aldrig er ført ud i livet, er tiden nu løbet fra. Udvalgets fremtidige arbejde må bygges på den ferieudvidelse, arbejderne opnåede i den sidste overenskomst. Hvilke resultater ferieudvalget kommer til denne gang vides endnu ikke, men det må forventes, at det søger gennemført en forlænget ferie til alle uanset deres nuværende antal feriedage.

På grund af det sene tidspunkt forhandlingerne sluttede mellem finansministeren og organisationerne, og den tid der går, inden forslaget er færdigbehandlet på rigsdagen, kan det næppe ventes, at bogholderkontoret kan være færdig med omregningen af lønningerne før en gang i løbet af maj måned. Der må derfor først regnes med udbetaling til 1 juni for såvel forhøjelsen for april, maj og juni måned.

Tabel 6.

Lønningssklasse med alderstillæg	Lønningsindtægt 1/4 1952 (eksklusive stedtillæg og sønderjyds tillæg)			Lønningsindtægt 1/4 1953 (eksklusive stedtillæg og sønderjyds tillæg)		
	gifte Kr.	ugifte over 30 år Kr.	ugifte under 30 år Kr.	gifte Kr.	ugifte over 30 år Kr.	ugifte under 30 år Kr.
6. grundløn .	12956,40	11516,40	10757,60	13364,70	12164,70	11029,80
1. alderst. .	13462,80	12022,80	11415,20	13956,90	12756,90	11544,60
2. " .	13969,20	12529,20	11672,80	14549,10	13349,10	12059,40
7. grundløn .	10806,00	9486,00	8864,00	11020,50	9920,50	9007,00
1. alderst. .	11569,20	10249,20	9572,80	11939,10	10839,10	9819,40
2. " .	12584,40	11144,40	10409,60	12983,70	11783,70	10675,80
11. grundløn .	9522,00	8322,00	7768,00	9703,50	8703,50	7889,00
1. alderst. .	10506,00	9186,00	8564,00	10720,50	9620,50	8707,00
2. " .	11106,00	9786,00	9144,00	11395,50	10295,50	9337,00
12. grundløn .	9402,00	8202,00	7648,00	9583,50	8583,50	7769,00
1. alderst. .	10326,00	9006,00	8384,00	10540,50	9440,50	8527,00
2. " .	10686,00	9366,00	8564,00	10900,50	9800,50	8887,00
13. grundløn .	9132,00	7932,00	7388,00	9276,00	8276,00	7684,00
1. alderst. .	9462,00	8262,00	7708,00	9643,50	8643,50	7829,00
2. " .	9642,00	8442,00	7888,00	9823,50	8823,50	8009,00
14. grundløn .	8592,00	7392,00	6848,00	8736,00	7736,00	6944,00
1. alderst. .	8742,00	7542,00	6998,00	8886,00	7886,00	7094,00
2. " .	8892,00	7692,00	7148,00	9036,00	8036,00	7244,00
3. " .	9042,00	7842,00	7298,00	9186,00	8186,00	7394,00

Lovforslaget fremsat af finansministeren

Finansministeren fremsatte i folketinget den 23. april 1952 følgende:

*Forslag til lov
om
midlertidigt løntillæg m. v. til statens
tjenestemænd m. fl.*

§ 1.

Stk. 1. Der ydes i perioden 1. april 1952—31. marts 1954 et midlertidigt løntillæg til statstjenestemænd m. fl., som oppebærer reguleringstillæg i henhold til reglerne i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd. Det midlertidige løntillæg fastsættes således:

a) For gifte mænd m. fl. jfr. tjenestemandslovens § 92, stk. 1, samt andre tjenestemænd over 30 år udgør tillægget i forhold til den samlede pensionsgivende lønning følgende årlige beløb:

For finansåret 1952—53:

under 1 500 kr.	70,4 pct.
1 500—2 999 »	1 056 kr.
3 000—4 499 »	1 152 »
4 500 kr. og derover	24 pct., dog mindst 1 296 kr.

For finansåret 1953—54:

under 1 500 kr.	79,2 pct.
1 500—2 999 »	1 188 kr.
3 000—4 499 »	1 296 »
4 500 kr. og derover	27 pct., dog mindst 1 458 kr.

b) For alle øvrige tjenestemænd udgør det midlertidige løntillæg $\frac{2}{3}$ af beløbet efter a).

Stk. 2. Til pensionister og tjenestemænd på ventepenge ydes det midlertidige løntillæg med 70 pct. af de i henhold til stk. 1 fastsatte beløb, idet de beløb, som danner grundlaget for beregningen af de til pensionen (ventepengene) knyttede reguleringstillæg, træder i stedet for den samlede årlige pensionsgivende lønning ved bestemmelsen af tillægets størrelse.

Stk. 3. For samlevende ægtefæller kommer reglerne i tjenestemandslovens § 93, stk. 2, tilsvarende til anvendelse med den ændring, at den ægtefælle, hvem der ydes $\frac{1}{2}$ reguleringstillæg, oppebærer det midlertidige løntillæg efter de foran i stk. 1 b) angivne regler.

§ 2.

Stk. 1. For perioden 1. april 1952—31. marts 1954 ydes der endvidere statstjenestemænd m. fl., der oppebærer reguleringstillæg i henhold til reglerne i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, et særligt tillæg, der i forhold til den samlede pensionsgivende lønning udgør nedenfor anførte årlige beløb.

Stk. 2. Til pensionister og tjenestemænd på ventepenge ydes det i nærværende paragraf omhandlede særlige tillæg med de i stk. 1 angivne beløb, idet de beløb, der danner grundlag for beregningen af de til pensionen (ventepengene) knyttede reguleringstillæg træder i stedet for den samlede årlige pensionsgivende lønning ved bestemmelsen af tillægets størrelse.

Samlet pensionsgivende lønning	Gifte mænd m. fl. jfr. tj. § 92, stk. 1		Andre tjenestemænd over 30 år		Andre tjenestemænd under 30 år		Samgifte tjenestemænd, der i henhold til tj. § 93, stk. 2, oppebærer $\frac{1}{3}$ reg. tillæg	
	1952-53	1953-54	1952-53	1953-54	1952-53	1953-54	1952-53	1953-54
Under 1 500 kr.	0	0	10 $\frac{2}{3}$ 0/0	24 0/0	0	0	5 $\frac{1}{3}$ 0/0	12 0/0
1 500— 3 999 »	0	0	160	360	0	0	80	180
4 000— 4 499 »	30	67.50	190	427.50	20	45	100	225
4 500— 4 999 »	42	94.50	218	490.50	28	63	116	261
5 000— 5 499 »	102	229.50	278	625.50	68	153	156	351
5 500— 5 999 »	162	364.50	338	760.50	108	243	196	441
6 000— 6 499 »	174	391.50	366	823.50	116	261	212	477
6 500— 6 999 »	234	526.50	426	958.50	156	351	252	567
7 000— 7 499 »	294	661.50	486	1 093.50	196	441	292	657
7 500— 7 999 »	306	688.50	514	1 156.50	204	459	308	693
8 000— 8 499 »	366	823.50	574	1 291.50	244	549	348	783
8 500— 8 999 »	426	958.50	634	1 426.50	284	639	388	873
9 000— 9 499 »	438	985.50	662	1 489.50	292	657	404	909
9 500— 9 999 »	498	1 120.50	722	1 624.50	332	747	444	999
10 000—10 499 »	558	1 255.50	782	1 759.50	372	837	484	1 089
10 500—10 999 »	570	1 282.50	810	1 822.50	380	855	500	1 125
11 000—11 499 »	630	1 417.50	870	1 957.50	420	945	540	1 215
11 500—11 999 »	690	1 552.50	930	2 092.50	460	1 035	580	1 305
12 000—12 499 »	702	1 579.50	958	2 155.50	468	1 053	596	1 341
12 500—12 999 »	762	1 714.50	1 018	2 290.50	508	1 143	636	1 431
13 000—13 499 »	822	1 849.50	1 078	2 425.50	548	1 233	676	1 521
13 500—13 999 »	882	1 984.50	1 138	2 560.50	588	1 323	716	1 611
14 000—14 499 »	942	2 119.50	1 198	2 695.50	628	1 413	756	1 701
14 500—14 999 »	1 002	2 254.50	1 258	2 830.50	668	1 503	796	1 791
15 000—15 499 »	1 062	2 389.50	1 318	2 965.50	708	1 593	836	1 881
15 500—15 999 »	1 122	2 524.50	1 378	3 100.50	748	1 683	876	1 971
16 000—16 499 »	1 182	2 659.50	1 438	3 235.50	788	1 773	916	2 061
16 500—16 999 »	1 242	2 794.50	1 498	3 370.50	828	1 863	956	2 151
17 000 kr. og derover	1 302	2 929.50	1 558	3 505.50	868	1 953	996	2 241

Stk. 3. For samlevende ægtefæller kommer reglerne i tjenestemandsløvens § 93, stk. 2, tilsvarende til anvendelse med den ændring, at den ægtefælle, hvem der i henhold til den nævnte bestemmelse ydes halvt reguleringstillæg, oppebærer det heromhandlede særlige tillæg som anført i stk. 1.

§ 3.

Stk. 1. Reglerne i tjenestemandsløvens § 95 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til de i §§ 1 og 2 omhandlede tillæg.

Stk. 2. Tillægene udbetales med $\frac{1}{12}$ månedlig forud sammen med lønningen (pensionen, ventepengene)).

Stk. 3. Tillægene kan ikke medregnes i det beløb, for hvilket der i henhold til tjenestemandsløvens § 34 kan gives forskrivning.

§ 4.

Stk. 1. §§ 1—3 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tjenestemænd, pensionister m. fl. i folkeskolen og folkekirken, som oppebærer reguleringstillæg efter reglerne i tjenestemandsløvens kapitel 5, og de heraf følgende udgifter afholdes på tilsvarende måde som fastsat med hensyn til reguleringstillægget i lov nr. 414 af 12. juli 1946 samt lovene nr. 417 og 418 af 12. juli 1946.

Stk. 2. I de i tjenestemandsløvens § 97, stk. 2, omhandlede tilfælde, hvor der oppebæres tillæg til honorarer, ydes der i finansåret 1952—53 et midlertidigt tillæg, der fastsættes til 15 pct. af honorarbeløbet. For finansåret 1953—54 udgør det midlertidige tillæg 18 pct. af honorarbeløbet.

På tilsvarende måde forholdes med de i § 103 i lov nr. 279 af 9. juni 1948 om valg til rigsdagen omhandlede vederlag. Til personer, der oppebærer pension i henhold til nævnte lovs §§ 105—107, ydes det midlertidige løntillæg med 70 pct. af de forannævnte beløb.

§ 5.

Til § 93, stk. 2, i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd tilføjes nyt 2. punktum:

Såfremt tjenesteydelsen for den ene af de samlevende ægtefæller er nedsat mod reduktion i lønnen, ydes der den af ægtefællerne, hvis udbetalte pensionsgivende lønning er størst, reguleringstillæg efter reglerne i § 92 og den anden ægtefælle halvdelen af et efter samme regler beregnet reguleringstillæg, idet der dog for den af ægtefællerne, hvis tjenesteydelse er nedsat, foretages en til tjenestetidsnedsættelsen svarende reduktion af tillægget; for begge ægtefællers vedkommende beregnes reguleringstillægget i forhold til den for den pågældende for fuld tjeneste gældende pensionsgivende lønning.*

§ 6.

Til de på finansloven optagne honorarer ydes der med virkning fra 1. april 1952 et tillæg på 75 pct. af honorarbeløbet.

For hver 360 kr., reguleringstillægget og det midlertidige løntillæg til tjenestemænd, hvis pensionsgivende lønning andrager fra 1500 kr. til 2999 kr., og som oppebærer reguleringstillæg i henhold til tjenestemandsløvens § 92, stk. 1, forhøjes udover 4920 kr. eller nedsættes under 5279 kr., forhøjes eller nedsættes tillægget til finanslovhonorarerne med 5 pct.

§ 7.

Til de i tjenestemandsløven optagne bestillingstillæg, der hidtil med hjemmel på bevillingslov har været dyrtidsreguleret, ydes med virkning fra 1. april 1952 samme procenttillæg som i § 6 fastsat for finanslovhonorarerne.

Til de fra ikrafttrædelsen af tjenestemandsløven af 6. juni 1946 gældende bestillingstillæg, som ikke hidtil har været dyrtidsreguleret, ydes der med virkning fra 1. april 1952 et tillæg, der fremkommer som forskellen mellem de til enhver tid gældende procenttillæg til finanslovhonorarerne og det fra tjenestemandsløvens ikrafttrædelse gældende honorartillæg på 40 pct.

Til bestillingstillæg, som er fastsat efter 6. juni 1946, og som hidtil ikke har været dyrtidsreguleret, ydes der et tillæg, der fremkommer som forskellen mellem det til enhver tid gældende procenttillæg til finanslovhonorarerne og det på tidspunktet for bestillingstillæggets fastsættelse ydede tillæg til disse honorarer.

Bestillingstillæg, der ydes i henhold til finansloven samt i henhold til lov nr. 200 af 12. april 1949 om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn, reguleres på tilsvarende måde som foran angivet for de i tjenestemandsløven optagne bestillingstillæg.

§ 8.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1952.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter at lov nr. 113 af 22. marts 1951 om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd er udløbet pr. 31. marts 1952, har der mellem finansministeren og statstjenestemændenes 3 centralorganisationer samt Danmarks lærerforening været ført forhandling om fortsat ydelse og eventuel forhøjelse af det nævnte tillæg, idet man samtidig på baggrund af den i folketingets løningsudvalgs betænkning af 20. marts 1951 indeholdte enstemmige udtalelse vedrørende den stedfundne lønnivellering for de mellemste og højeste lønninger har drøftet, hvilke foranstaltninger der måtte være rimelige til imødegåelse af denne nivellering.

Under de nævnte forhandlinger er der opnået enighed om for finansåret 1952—53 og 1953—54 at søge lovfæstet den i nærværende lovforslag omhandlede lønordning, for hvis enkeltheder er nærmere redegjort i nedenstående bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Siden 1. januar 1948 har der med hjemmel i lovene af 30. oktober 1948, 23. november 1949, 27. maj 1950 og 22. marts 1951 været ydet statstjenestemændene et midlertidigt løntillæg, der har haft til formål i et vist omfang at ophæve den siden ikrafttrædelsen af tjenestemandsløven af 6. juni 1946 stedfundne forskydning i forholdet mellem den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere i det private erhverv og de for tjenestemandsansatte arbejdere gældende lønninger.

Det midlertidige løntillæg har siden 1. oktober 1950 været fastsat til et beløb, der for pensionsgivende lønninger på indtil 4000 kr. har svaret til 6 ordinære reguleringstillægsportioner à 120 kr. og for pensionsgivende lønninger på 4000 kr. og derover til 6 portioner à 3 pct. af den samlede pensionsgivende lønning, dog højst 1500 kr. årlig.

Siden vedtagelsen af loven 22. marts 1951 har udviklingen medført, at det må anses for påkrævet dels at søge lovgivningen om et midlertidigt løntillæg til statstjenestemændene forlænget, dels at overveje, i hvilket omfang der måtte være grundlag for at forhøje tillægget. De faktorer, der herved må tages i betragtning, er dels de ved det nu vedtagne mæglingsforslag af marts 1952 bevirkede lønforbedringer af generel karakter på det private arbejdsmarked, dels den løn-

stigning, der for arbejdernes vedkommende udover de generelle lønforhøjelser i 1950 kan konstateres i de siden da offentliggjorte lønstatistikker, og endelig de påregnelige konsekvenser af overenskomstforhandlingerne i indeværende år udover de generelle lønforbedringer.

Under revision til indholdet af mæglingforslaget og de øvrige fremdragne omstændigheder stiller man overensstemmende med de med centralorganisationerne førte forhandlinger forslag om en forhøjelse af de hidtil ydede 6 midlertidige portioner med 2 til 8 i finansåret 1952—53 og yderligere 1 portion til 9 portioner i finansåret 1953—54. Endvidere foreslås de hidtil gældende laveste satser for de midlertidige portioner forhøjet til 132 kr. for pensionsgivende lønninger mellem 1 500 og 2 999 kr. og til 144 kr. for lønintervallet 3 000—4 499 kr. For pensionsgivende lønninger på 4 500 kr. og derover foreslås de midlertidige portioner fastsat til 3 pct. af den samlede pensionsgivende lønning, dog ikke under 162 kr. Den hidtidige begrænsning af det midlertidige løntillæg til højst 1 500 kr. foreslås samtidig ophævet.

Det midlertidige løntillæg foreslås iøvrigt ydet efter samme regler som hidtil, idet der dog for så vidt angår beregningen af tillæget til samlevende ægtefæller foreslås gennemført den ordning, at den ægtefælle, som hidtil i medfør af bestemmelsen i tjenestemandenslovens § 93, stk. 2, har oppebåret $\frac{1}{2}$ midlertidigt tillæg, fremtidig opnår dette tillæg med $\frac{2}{3}$, d. v. s. efter samme regler som foreslæt for ugifte under 30 år.

For pensionisternes vedkommende har man ikke fundet anledning til at foreslå nogen ændring i det hidtidige princip, hvorefter pensionisterne oppebærer det midlertidige løntillæg med 70 pct.

Til § 2.

Til imødegøelse af den siden 1946 stedfundne løn-nivellering for de mellemste og højeste lønningsklasser fremsættes der forslag om, at der foreløbig for perioden 1. april 1952—31. marts 1954 ydes et særligt løntillæg, der for finansåret 1952—53 fastsættes som forskellen mellem 4 ordinære reguleringstillægsportioner og et tilsvarende antal portioner, beregnet pr. portion som 3 pct. af den pensionsgivende lønning. For finansåret 1953—54 foreslås tillæget fastsat som forskellen mellem 9 ordinære og 9 procentberegne portioner.

Af praktiske grunde foreslås tillæget ydet efter en skala over den pensionsgivende lønning med intervaller på 500 kr.

For ugifte tjenestemænd over 30 år foreslås tillæget beregnet pr. portion som forskellen mellem 3 pct. af den pensionsgivende lønning og den ordinære reguleringstillægsportion for ikke-forsørgere, jfr. tjenestemandenslovens § 93, stk. 1.

Til ugifte tjenestemænd under 30 år foreslås tillæget ydet med $\frac{2}{3}$ af det for forsørgere foreslåede beløb.

For samgifte ægtefæller foreslås reglen i tjenestemandenslovens § 93, stk. 2, bragt til anvendelse med den ændring, at den ægtefælle, der i henhold til denne bestemmelse oppebærer $\frac{1}{2}$ reguleringstillæg, får det særlige tillæg beregnet pr. portion som forskellen mellem $\frac{2}{3}$ af 3 pct. af den pensionsgivende lønning og halvdele af en ordinær portion som forsørgere.

For pensionisternes vedkommende har man anset det for naturligt, at det i § 2 nævnte særlige tillæg ydes efter samme regler som for tjenestemænd.

Til § 3.

De i paragrafferne 1 og 2 omhandlede tillæg foreslås udbetalt efter samme regler, som gælder med hensyn til tjenestemændenes reguleringstillæg, jfr. tjenestemandenslovens kapitel 5.

Til § 4.

Som en konsekvens af den for statstjenestemændene foreslåede forhøjelse af det midlertidige løntillæg findes honorarer, der reguleres på grundlag af antallet af reguleringstillægsportioner, jfr. tjenestemandenslovens § 97, stk. 2, og valglovens § 103, stk. 2, og § 109, også at burde forhøjes. Til disse honorarer ydes for tiden et tillæg på 9 pct. til honorarer indtil 7 500 kr. og $7\frac{1}{2}$ pct. til honorarer, der overstiger 7 500 kr., dog højst 750 kr. årlig. Tillæget foreslås forhøjet med 2 portioner

à 3 pct. til 15 pct. for finansåret 1952—53 og til 18 pct. for finansåret 1953—54.

Til § 5.

Efter den hidtidige formulering af tjenestemandenslovens § 93, stk. 2, kan den omstændighed, at den højstlønnede af samgifte ægtefæller går på nedsat tjenestetid mod tilsvarende reduktion af lønnen, betvirke, at ægtefællerne tilsammen kun oppebærer eet reguleringstillæg som forsørgere. Da dette skønnes ubilligt, foreslås bestemmelsen i tjenestemandenslovens § 93, stk. 2, suppleret således, at der åbnes mulighed for, at den af ægtefællerne, der faktisk oppebærer den største pensionsgivende lønning, modtager fuldt reguleringstillæg, medens den anden ægtefælle oppebærer nedsat tillæg.

Til § 6.

Dyrtidstillæget til finanslovhonorarerne har hidtil gennem en længere årrække som overvejende hovedregel været reguleret med 5 pct. for hver 3 portioners stigning eller fald i reguleringstillæget, idet fornøden bevilling i de enkelte tilfælde har været søgt ved finanslov eller tillægsbevillingslov.

Da det må anses for rimeligt og hensigtsmæssigt, at der etableres en automatisk dyrtidsregulering af de omhandlede honorarer, foreslås der fastsat en dyrtidsregulator, overensstemmende med den hidtidige praksis, idet man som udgangspunkt har taget det samlede reguleringstillæg og midlertidige løntillæg for en pensionsgivende lønning i intervallet 1 500—2 999 kr.

Til § 7.

Igennem adskillige år har visse af de i tjenestemandensloven hjemlede bestillingstillæg været dyrtidsreguleret med samme procentbeløb som finanslovhonorarerne.

Da der ikke ud fra rationelle synspunkter lader sig opstille nogen skarp sondring mellem de forskellige kategorier af bestillingstillæg, og da den siden 1946 stedfundne lønudvikling har medført, at de øvrige af de bestående bestillingstillæg ikke står i noget rimeligt forhold til den dyrtidsregulerede del af lønnen, foreslås der for disse bestillingstillægs vedkommende indført en automatisk dyrtidsregulering med 1. april 1946 som udgangspunkt.

De samlede medudgifter ved gennemførelsen af nærværende lovforslag vil for finansåret 1952—53 andrage ca. 42 mill. kr. og for finansåret 1953—54 ca. 66 mill. kr.

Danske Statsbaners feriehjem »Knudshoved«

Også på Statsbanernes feriehjem »Knudshoved« er man igang med at forberede den kommende sæson. Gæster modtages dels i pinseugen fra lørdag den 31. maj (kl. 15) til fredag den 6. juni og dels i den egentlige sommersæson fra søndag den 15. juni til lørdag den 23. august.

Samtlige Statsbanernes tjenestemænd og time-lønnede fastansatte med familie (hustru og hjem-meværende børn) har adgang til ophold på hjem-met. Endvidere vil der, i det omfang forholdene tillader det og fortrinsvis udenfor skoleferien, blive givet adgang også for pensionister og enker. Tilladelse til ophold på hjemmet vil i almindelighed ikke blive givet for kortere tid end en uge, dog bortset fra pinseugen, hvor der intet er til hinder for, at opholdet afkortes til f. eks. kun at omfatte de to pinsedage.

Betalingen for opholdet udgør pr. dag og pro persona fra 22. juni til 9. august 9 kr. for voksne, 2,50 kr. for børn indtil 7 år og 4 kr. fra 7 til 12 år (incl.). Fra 31. maj til 6. juni og fra 15.—21. juni

samt fra 10.—23. august er priserne henholdsvis 7,50 kr., 2,00 kr. og 3,50 kr. Hertil må medregnes sædvanlig betjeningsafgift 12½ pct.

Anmodning om ophold indsendes til Generaldirektoratet og må, når den omfatter børn, indeholde oplysning om disses køn og alder, og om hvorvidt de vil bo sammen med forældrene.

For det tilfælde, at der skulle være optaget i det ønskede tidsrum, må det anbefales dem, der i så fald kunne ønske ophold i et andet tidsrum, at angive dette subsidiære tidsrum i ansøgningen. På nuværende tidspunkt er der allerede indkommet så mange anmodninger om ophold i dagene 13.—27. juli 1952, at det må anbefales også ansatte at lægge et påtænkt ophold på feriehjemmet udenfor denne periode.

Besøg af engelske jernbanemænd

I maj måned vil engelske jernbanemænd aflægge besøg i Danmark. I samme anledning bliver der bl. a. to selskabelige sammenkomster med dans, og foreningen henvender sig derfor til de af vore medlemmer og deres hustruer, der kan tale engelsk og beder dem om at melde sig til deltagelse i disse sammenkomster.

Det første arrangement finder sted fredag (Bededag) d. 9. maj kl. 20,30, og det næste torsdag (Kristi Himmelfartsdag) d. 22. maj 1952 kl. 20,30 i Rømersgade 22.

Eventuelle interesserede, som ønsker at deltage, kan henvende sig på foreningens kontor, Hellerupvej 44, og vil her få adgangskort udleveret.

Tak

Tak for venlig deltagelse og blomster ved min kære hustrus begravelse.

Lokomotivfører J. A. M. Nielsen, Gb.

Guldbryllup

Pens. lokomotivfører J. P. Viholt og hustru kan den 11. maj fejre guldbryllup, og afdelingen på Nøl sender vor hjerteligste lykønskning i dagens anledning.

V.

Forfremmelser efter ansøgning pr. 1-4-1952.

Til lokomotivinstruktør (6. lkl) lokomotivinstruktørerne (7. lkl)

N. V. P. Petersen, København Gb., i København Gb.
J. B. M. Kjær, Aarhus, i Aarhus.

Lokomotivfører til lokomotivinstruktør (7. lkl)

K. O. H. Rasmussen, København Gb., i København Gb.

Forfremmelser pr. 1-5-1952.

Lokomotivfyrbødere til lokomotivførere:

V. Laursen, Tønder, i Tønder.
O. S. Nielsen, Randers, i Vejle.
E. J. Jørgensen, Aarhus, i Tinglev.

Lokomotivfyrbødere til elektroførere:

E. M. Meilstrup, København Gb., i Enghave.
L. I. G. Richardt, København Gb., i Enghave.
H. C. W. Sørensen, Aarhus, i Enghave.
A. Iversen, Randers, i Enghave.
T. K. F. Pedersen, København Gb., i Enghave.
T. E. Andersen, København Gb., i Enghave.

Lokomotivfyrbødere til motorførere:

H. H. Snedker, Nyborg, i Odense.
E. J. V. Høftoft, Kalundborg, i Odense.
A. S. Larsen (Tofte), Odense, i Odense.

Uansøgt forflyttelse pr. 1-5-1952.

Lokomotivfyrbødere til traktortjeneste:

N. J. Buch, Aabenraa, til Skanderborg.
V. P. G. Thomsen, Padborg, til Ringkøbing.

Forflytninger efter ansøgning pr. 1-5-1952.

Lokomotivførere:

K. H. S. V. Nielsen, Fredericia, til København Gb.
V. A. Larsen, Tinglev, til Fredericia.
E. A. Lønqvist, Vejle, til Aarhus.
J. Thomsen, Langaa, til København Gb.
A. Pedersen (Bank), Brande, til Langaa.
K. B. Knudsen, Tønder, til København Gb.

Lokomotivfyrbødere:

I. S. Jørgensen, København Gb., til Gedser.
K. O. Jensen, Roskilde, til Kalundborg.
C. H. Christensen, Gedser, til Roskilde.

Ansæt som lokomotivfyrbødere pr. 1-5-1952.

Lokomotivfyrbøderaspiranterne:

E. Magnussen, Korsør, i Korsør.
H. Kristensen, Kalundborg, i København Gb.
P. Andersen, Korsør, i København Gb.
C. E. Jørgensen, København Gb., i København Gb.
T. Nielsen, Korsør, i Gedser.

Afsked.

Lokomotivførerne:

J. L. H. Grønning, Odense, afskediget efter ansøgning på grund af alder med pension (30-6-52).
J. A. M. Nielsen, København Gb., afskediget efter ansøgning på grund af alder med pension (30-6-52).
H. P. B. Orstrand, København Gb., afskediget efter ansøgning på grund af svagelighed med pension (30-6-52).

Dødsfald.

Lokomotivfører J. P. Nielsen, Nøl, afgået ved døden den 9-4-1952.

NYE ADRESSER

Lokomotivfyrbøder-afdeling.

Sønderborg: Formandens adresse rettes til: Ørsteds-gade 66.